Wykład 8

Definicja 8.1

- 1) Wektory $v, w \in E^n$ nazywamy ortogonalnymi lub prostopadłymi gdy $\langle v, w \rangle = 0$. (symbolicznie: $v \perp w \iff \langle v, w \rangle = 0$)
- 2) Dla zbiorów A, B piszemy $A \perp B$ gdy $v \perp w$ dla wszystkich $v \in A$ i $w \in B$. Gdy $A = \{v\}$, piszemy $v \perp B$ zamiast $A \perp B$.
- 3) Dla $X \subset E^n$ definiujemy zbiór $X^{\perp} = \{v \in E^n : v \perp X\}$. Zbiór X^{\perp} nazywamy dopełnieniem ortogonalnym zbioru X w przestrzeni E^n .

Stwierdzenie 8.2

- 1) Dla niezerowych wektorów $v, w \in E^n, v \perp w \iff kqt \text{ między wektorami } v, w \text{ równa sie } \pi/2.$
 - 2) X^{\perp} jest podprzestrzenią E^{n} .

Dowód. 1) jest oczywiste.

2) Sprawdzamy, że zbiór X^{\perp} jest zamknięty ze względu na działania przestrzeni liniowej. Np. sprawdzimy zamkniętość względem dodawania. Załóżmy, że $v,w\in X^{\perp}$. Wówczas również $v+w\in X^{\perp}$, bo dla dowolnego $x\in X$ mamy

$$\langle v + w, x \rangle = \langle v, x \rangle + \langle w, x \rangle = 0 + 0 = 0.$$

Stwierdzenie 8.3

$$W \cap W^{\perp} = \{\theta\}.$$

Twierdzenie 8.4 Niech $V \subset \mathbb{R}^n$ będzie przestrzenią rozwiązań jednorodnego

układu równań liniowych o macierzy $M = \left[egin{array}{c} w_1 \\ w_2 \\ \vdots \\ w_t \end{array} \right].$

 $W\'owczas\ V = W^{\perp},\ gdzie\ W = \lim\{w_1, w_2, \ldots, w_t\}^{\perp}$

Wniosek 8.5 Niech W będzie podprzestrzenią przestrzeni euklidesowej E^n . $W \acute{o}w czas E^n = W \oplus W^{\perp}$.

Definicja 8.6 Niech W będzie podprzestrzenią przestrzeni euklidesowej V.

- 1) Rzutem prostopadłym na W nazywamy rzut na W wzdłuż W^{\perp} .
- 2) Symetrią prostopadłą względem W nazywamy symetrię względem W wzdłuż W^{\perp} .

Definicja 8.7 1) Mówimy że wektor $v \in \mathbb{R}^n$ jest unormowany (inaczej : jednostkowy), gdy ma długość 1.

- 2) Bazę przestrzeni \mathbb{R}^n złożoną z wektorów parami ortogonalnych nazywamy bazą ortogonalną.
- 3) Bazę ortogonalną przestrzeni \mathbb{R}^n złożoną z wektorów unormowanych nazywamy bazą ortonormalną.

Przykładem bazy ortonormalnej w E^n jest baza standardowa $\{e_1, e_2, \ldots, e_n\}$. Załóżmy, że $v \in \mathbb{R}^n$ jest niezerowy, niech $t = ||v||^{-1}$. Wówczas wektor tv jest już unormowany. Dlatego, mając bazę ortogonalną przestrzeni E^n łatwo otrzymać bazę ortonormalną, odpowiednio wydłużając lub skracając wektory bazowe.

Twierdzenie 8.8 Niech $\mathcal{A} = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_n)$ będzie bazą ortonormalną przestrzeni $V \subset E^n$. Wówczas zapis w bazie \mathcal{A} dowolnego wektora $\beta \in V$ wygląda następująco:

$$\beta = \sum_{i=1}^{n} \langle \beta, \alpha_i \rangle \alpha_i.$$

Algorytm ortogonalizacji Grama - Schmidta.

Niech $\mathcal{A} = (\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_n)$ będzie bazą przestrzeni euklidesowej $\{E^n \langle \cdot; \cdot \rangle\}$. Indukcyjnie budujemy bazę ortogonalną:

$$1^{0} \quad \gamma_{1} = \alpha_{1}.$$

$$2^{0} \quad \gamma_{j} = \alpha_{j} - \sum_{i=1}^{j-1} \frac{\langle \alpha_{j}; \gamma_{i} \rangle}{\langle \gamma_{i}; \gamma_{i} \rangle} \gamma_{i}.$$

Twierdzenie 8.9 Wektory uzyskane metodą Grama - Schmidta są parami prostopadłe. Ponadto dla każdego j równe są przestrzenie

$$lin{\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_j} = lin{\gamma_1, \gamma_2, ..., \gamma_j}.$$

Twierdzenie 8.10 Niech W będzie podprzestrzenią przestrzeni euklidesowej V zaś $(\gamma_1, \gamma_2, ..., \gamma_j)$ bazą ortogonalną W. Wówczas rzut prostopadły na W jest określony wzorem: $\pi(\alpha) = \sum_{i=1}^{j} \frac{\langle \alpha; \gamma_i \rangle}{\langle \gamma_i; \gamma_i \rangle} \gamma_i$.

Definicja 8.11

Niech A i B będą niepustymi podzbiorami przestrzeni E^n . Odległością między tymi zbiorami nazywamy liczbę $d(A;B)=\inf\{d(a;b) \mid\mid a\in A,b\in B\}$ będącą kresem dolnym odległości.

Twierdzenie 8.12 Niech $H = \{(x_1, x_2, ..., x_n) \in \mathbb{E}^n \mid a_1x_1 + a_2x_2 + ... + a_nx_n + b = 0\}$ będzie podzbiorem przestrzeni euklidesowej zaś $P = (p_1, p_2, ..., p_n)$ punktem. Wówczas odległość między nimi jest równa

$$d(H;P) = \frac{|a_1p_1 + a_2p_2 + \dots + a_np_n + b|}{\sqrt{a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_n^2}}.$$

Definicja 8.13

Iloczynem wektorowym w przestrzeni E^3 ze standardową orientacją nazywamy 2 - liniowe przekształcenie φ z E^3 w siebie określone wzorem

$$\alpha_1 \times \alpha_2 = (a_1, a_2, a_3),$$

$$gdzie \ det \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ x_1, x_2, x_3 \end{bmatrix} = x_1a_1 + x_2a_2 + x_3a_3.$$

Twierdzenie 8.14 Niech $\alpha_1, \alpha_2 \in E^n$. Wówczas:

- a) $\alpha_1 \perp (\alpha_1 \times \alpha_2) \ i \underline{\alpha_2 \perp (\alpha_1 \times \alpha_2)}$
- b) $\|\alpha_1 \times \alpha_2\| = \sqrt{W(\alpha_1, \alpha_2)}$,
- c) jeżeli wektory α_1 i α_2 są liniowo niezależne to $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_1 \times \alpha_2)$ jest bazą zorientowaną zgodnie ze standardową.

Twierdzenie 8.15 Niech $(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) \subset \mathbb{E}^3$.

Wówczas wówczas objętość wielościanu $R(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3)$ jest równa $\mu_3(R(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3)) = |\langle \alpha_1 \times \alpha_2 ; \alpha_3 \rangle|.$

Twierdzenie 8.16 Niech $l_1 = A + t\alpha$, $t \in \mathbb{R}$ i $l_2 = B + t\alpha$, $t \in \mathbb{R}$ będą równoległymi prostymi w \mathbb{E}^3 wówczas odległość $\rho(l_1, l_2) = \frac{|\alpha \times \overrightarrow{AB}|}{|\alpha|}$.

Twierdzenie 8.17 Niech $l_1 = A_1 + t\alpha$, $t \in \mathbb{R}$ i $l_2 = B + t\beta$, $t \in \mathbb{R}$ będą nie równoległymi prostymi w \mathbb{E}^3 wówczas odległość $\rho(l_1, l_2) = \frac{|\langle \alpha \times \beta; \overrightarrow{AB} \rangle|}{|\alpha \times \beta|}$.

Definicja 8.18 Niech $f: \{V_1 \langle .;. \rangle_1\} \to \{V_2 \langle .;. \rangle_2\}$. Powiemy, że f jest izometrią liniową gdy f jest przekształceniem liniowym i zachowuje iloczyn skalarny. To znaczy $\forall_{\alpha,\beta \in V_1} \langle \alpha;\beta \rangle_1 = \langle f(\alpha);f(\beta) \rangle_2$.

Twierdzenie 8.19 Niech $f: \mathbb{E}^n \to \mathbb{E}^n$ i \mathcal{A} będzie bazą ortonormalną \mathbb{E}^n . Wówczas f jest izometrią liniową wtedy i tylko wtedy gdy $\left(M(f)_{\mathcal{A}}^{\mathcal{A}}\right)^T = \left(M(f)_{\mathcal{A}}^{\mathcal{A}}\right)^{-1}$.

Przykład 8.20 Macierzq obrotu \mathbb{E}^2 o kqt φ jest $M=\begin{bmatrix}\cos\varphi & -\sin\varphi \\ \sin\varphi & \cos\varphi\end{bmatrix}$ i $MM^T=I$.

Twierdzenie 8.21 Niech $f: \mathbb{E}^n \to \mathbb{E}^n$ będzie symetrią. Wówczas f jest izometrią liniową wtedy i tylko wtedy gdy gdy jest symetrią prostopadłą.

Twierdzenie 8.22 Każda izometria jest złożeniem symetrii prostopadłych.